

ORZĘDOWNIK

Powiatu Leszczyńskiego

Organ urzędowy dla powiatu oraz dla miast Leszna, Rydzyny, Osieczny i Święciechowy.
Nakładem i drukiem „Drukarni Leszczyńskiej” Sp. z ogr. odp. w Lesznie. — Telefon nr. 61.

Wychodzi dwa razy tygodniowo i to na środę i sobotę. — Przedpłata miesięcznie 3,50 mk., kwartalnie 10,50 mk.

Za ogłoszenia płaci się: wiersz drobny jednołamowy 1,50 mk., dla poszukujących pracy 1,00 mk.

Odpowiedzialny: Za dział urzędowy Urząd Ziemiański w Lesznie. Za dział nieurzędowy Leon Trzebiński w Lesznie.

Nr. 50.

Lesno, dnia 10. lipca 1920.

Rok I.

U S T A W A

z dnia 18-go grudnia 1919 roku o czasie pracy
w przemyśle i handlu.

(Dziennik Ustaw R. P. z r. 1920 nr. 2 poz. 7.)

Art. 1.

Czas pracy wszystkich pracowników zatrudnionych na mocy umowy w przemyśle, górnictwie, handlu, komunikacji i przewozie oraz w innych zakładach pracy, choćby na zysk nie obliczonych, a prowadzonych w sposób przemysłowy, niezależnie od tego, czy te zakłady pracy są własnością prywatną, czy państwową, czy też organów samorządowych, wynosi bez wliczenia przerw odpoczynków najwyżej 8 godzin na dobę w sobotę sześć na dobę i nie może przekraczać 46 godzin na tydzień.

Art. 2.

Za czas pracy uważa się liczbę godzin, przez które pracownik obowiązany jest na mocy umowy w zakładzie pracy pozostać, lub po za nim do rozporządzenia kierownika robót. W górnictwie czas, zużyty na zjazd i wyjazd, wlicza się w czas pracy. Regulamin wewnętrzny kopalni winien określić wyraźnie kolejność w jakiej zjazd i wyjazd robotników pracujących w górnictwie, ma się odbywać. W handlu czas sprzedaży towarów i otwarcie sklepów za wyjątkiem aptek i jadalni, bez względu na to, czy są tam zatrudnieni pracownicy, nie może przekraczać ustalonych w tej ustawie norm czasu pracy. Godzinę otwierania i zamykania sklepów określi dla każdej gałęzi handlu jednolicie, dla danej miejscowości powiatowa władza samorządowa, a w miastach wyłączonych miejscowa Rada miejska po wyluczeniu stron interesowanych.

Art. 3.

Czas pracy osób zatrudnionych w przemyśle przewozowym o ile tego wymagają techniczne warunki pracy, może Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, a w zakładach pracy, podlegających bezpośrednio poszczególnym Ministerstwom właściwy Minister w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej po wysłuchaniu opinii związków zawodowych pracowników i pracodawców danej gałęzi, uregulować osobnym rozporządzeniem, zastępując normy ustalone w niniejszej ustawie przez normy równoważne.

Art. 4.

Konieczne ustępstwa od ustalonego w art. 1. 10. 14 czasu pracy, celem wykonania pracy, poprzedzających produkcję lub po niej następujących, oraz robót mających na celu pilnowanie materiałów lub zakładów pracy, jakoteż w rzemiosłach na wsi i miasteczkach, że względu na związek tych rzemiosł z pracą na roli, określi dla każdej kategorii pracowni-

ków osobnym rozporządzeniem Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w dziedzinie pracy w rzemiosłach wymienionych w tym artykule i z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych, odnośnie zaś do zakładów pracy podlegających bezpośrednio poszczególnym Ministerstwom właściwy Minister w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 5.

W zakładach pracy lub ich oddziałach, w których praca jest szczególnie dla zdrowia pracowników szkodliwa, może być zarządzony czas pracy krótszy, niż wymieniony w art. 1, a to w sposób wskazany w art. 19 niniejszej ustawy.

Art. 6.

Przedłużenie czasu pracy jest dopuszczalne w wypadkach następujących:

a) w razie, gdy z powodu zaszłych lub groźących zakładowi pracy, żywiołowych wydarzeń lub nieszczęśliwych wypadków jest to konieczne dla zapewnienia bezpieczeństwa pracujących, dla utrzymania w całości zakładów pracy i umożliwienia dalszego jego ruchu, oraz dla wykonania robót, których niewykonanie spowodowałoby mogło zepsucie materiałów lub urządzeń mechanicznych, przyczem czas pracy nie może przekraczać 12 godzin na dobę, o ile nie chodzi o akcję ratowniczą. W wypadkach tych może być czas pracy przedłużony w każdym dniu tygodnia, nie wyłączając, niedzieli, pracodawca winien jednak bezwzględnie zgłosić wypadek, powodujący konieczności przedłużenia czasu pracy do właściwego Urzędu Inspekcji Pracy;

b) w wypadkach, spowodowanych szczególnymi udowodnionymi potrzebami zakładu pracy, może być czas pracy przedłużony za otrzymaniem poprzednio zezwoleniem. Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, zaś w handlu, dla celów dorocznej inwentaryzacji za uprzednim zawiadomieniem Urzędu Inspekcji Pracy, przyczem ilość godzin nadliczbowych dla poszczególnego pracownika nie może wynosić więcej niż 120 godzin na rok, 4 godziny na dobę;

c) w zakładach o ruchu ciągłym, o ile utrzymanie w ruchu zakładu pracy niezbędnie tego wymaga. W takich zakładach może Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, po wysłuchaniu opinii związków zawodowych pracowników i pracodawców, zezwolić na przedłużenie czasu pracy poszczególnych grup pracowników, przeciętnie do 56 godzin tygodniowo. Ustalony w art. 1 ośmiogodzinny czas pracy na dobę może być w tych zakładach przedłużony jednego dnia w każdym tygodniu dla jednej lub dwóch po obie następujących zmian robotników, jednakże wówczas musi być czas pracy w ten sposób podzie-

ony, by każdy robotnik mógł korzystać w każdym okresie 3-tygodniowym z dwukrotnego, conajmniej 24-godzinnego odpoczynku;

d) w wypadkach, poswodowanych koniecznościami narodowemi, może być z decyzji Rady Ministrów, ewentualnie po wysłuchaniu opinii związków zawodowych pracowników i pracodawców, wydane rozporządzenie pozwalające przedłużyć czas pracy w każdym dniu tygodnia, nie wyłączając niedziel, w poszczególnych zakładach pracy lub kategoriach tychże za każdym razem jednak na okres nie dłuższy, niż 3-miesięczny.

Art. 7.

Podlegające niniejszej ustawie zakłady pracy obowiązane są prowadzić dla każdego pracownika osobne wykazy godzin nadliczbowych z oznaczeniem należnej za nie płacy.

Art. 8.

W zakładach o ruchu ciągłym dozwolona jest w sobotę stała ciągła praca 8 godzin na zmianę, jednak w tym wypadku pracownicy muszą otrzymać osobną zapłatę za 2 godziny nadliczbowe według norm, ustalonych w art. 16.

Art. 9.

W handlu oraz zakładach fryzjerskich i łaźniach dozwolona jest w sobotę stała normalna praca przez 8 godzin, jednak w tym wypadku pracownicy muszą otrzymać w ciągu miesiąca lub roku równoważną ilość wolnych od pracy i zapłaconych dni poza ustawowym urlopem.

Art. 10.

W niedzielę i dni świąteczne, ustawą oznaczone, praca w zakładach podlegających ustawie niniejszej jest wzbroniona z wyjątkiem wypadków przewidzianych w art. 11.

Art. 11.

Praca w niedzielę i dni świąteczne jest dozwolona:

a) dla wykonania robót koniecznych ze względu na ich użyteczność społeczną i codzienne potrzeby ludności, a w szczególności dla utrzymania wodociągów, oświetlenia, dla czyszczenia przy komunikacji, w aptekach, w hotelach i jadłodajniach, w miejscach kuracyjnych, w zakładach, służących opiece chorych, w teatrach i widowiskach publicznych, poza tem nie dłużej jednak, niż trzy godziny, do godziny 10-tej przed południem w mleczarniach i kawiarniach;

b) w zakładach o ruchu ciągłym dla wykonywania robót, które ze względu na techniczną naturę produkcji nie mogą być wstrzymane;

c) w przypadkach przewidzianych w art. 6a i d);

d) w sklepach od godziny 1-szej w południe do 6-tej wieczorem w ostatnią niedzielę przed Świętami Bożego Narodzenia i Wielkiej Nocy.

Art. 12.

We wszystkich wypadkach stosowania pracy w niedzielę (w myśl art. 1) z wyjątkiem przewidzianych w art. 6a, należy poprzednio zawiadomić o tem właściwy Urząd Inspekcji Pracy.

Art. 13.

O ile pracownicy pracują w niedzielę dłużej niż trzy godziny, z wyjątkiem zakładów o ruchu ciągłym, muszą otrzymać równą ilość godzin wolnych w tygodniu.

Art. 14.

Praca mocna, to jest w czasie od godziny 9-tej wieczór do 5-tej rano, a zakładach, pracujących na dwie zmiany, od 10-tej wieczór do czwartej rano, jest wzbroniona, z wyjątkiem wypadków przewidzianych w art. 13.

Art. 15.

Praca nocna dopuszczalna jest w wszelkich zakładach o ruchu ciągłym nadto w innych wypadkach, przewidzianych w art. 6 i 11a.

Art. 16.

Praca w godzinach nadliczbowych, przewidziana w art. 6 i 8 niniejszej ustawy ma być wynagradzana conajmniej 50%ym dodatkiem do płacy normalnej. Za godziny nadliczbowe ponad 2 godziny dziennie, oraz za pracę w godzinach nadliczbowych, przypadających na noc lub w niedzielę i święta, dodatek ten ma wynosić conajmniej 100%. Przy pracy akordowej dodatki powyższe będą obliczane na podstawie płacy za czas, o ile ich umową w danym zakładzie inaczej nie unormowano.

Art. 17.

Najdalej po każdych 6 godzinach pracy ma nastąpić przerwa, nie krótsza niż jednogodzinna, podczas których ruch maszyn powinien być tam, gdzie na to pozwalają techniczne warunki pracy, wstrzymany; a pracownik wedle swej woli może opuścić miejsce pracy. W zakładach o ruchu ciągłym, oraz w tych, w których z powodu natury pracy pracownik nie może miejsca pracy opuścić, praca może trwać bez wyżej wymienionej godzinnej przerwy, w takim razie jednak pracownik musi otrzymać możliwość spożycia posiłku podczas ruchu zakładu pracy.

Art. 18.

Przekroczenie przepisów niniejszej ustawy karane będą w drodze sądowej grzywną do 500 mk. lub aresztem do 3 miesięcy.

Art. 19.

Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu, ośnośnie zaś do zakładów pracy, podlegających bezpośrednio poszczególnym Ministerstwom powierza się wykonanie ustawy właściwemu Ministrowi w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 20.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie w cztery tygodnie po jej ogłoszeniu, równocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie inne przepisy dotąd w tym przedmiocie wydane, o ile są sprzeczne z postanowieniami niniejszej ustawy.

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE.

Art. 1.

W wypadkach wyjątkowych może Minister, powołany w myśl art. 19 do wykonania niniejszej ustawy, po wysłuchaniu opinii interesowanych związków zawodowych pracowników i pracodawców, odroczyć jej wykonania dla pewnych kategorii pracy, nie dłużej jednak, niż na przeciąg 6 miesięcy. Dalsze odroczenie w wymienionych wypadkach, jednak nie dłużej, niż na rok, nastąpić może tylko z decyzji Rady Ministrów.

Art. 2.

W miejscowościach, w których nie istnieją jeszcze Urzędy Inspekcji Pracy, aż do ich utworzenia, kompetencje, tymże urzędowi w niniejszej ustawie przyznane, należą do władz administracyjnych Instancji.

Art. 3.

Wprowadzenie czasu pracy, przewidzianego w ustawie niniejszej w zakładach, w których dotychczas stosowany był czas dłuższy, nie może pociągać za sobą zmniejszenia zarobków.

Marszałek.

Tramczyński.

Prezydent Ministrów.

L. Skulski.

Minister Pracy i Opieki Społecznej.

E. Peplowski.

Minister Przemysłu i Handlu.

Antoni Olszewski.

Podając powyższą ustawę do ogólnej wiadomości, zwracam szczególną uwagę na art. 2 według którego czas o sprzedaży nie może przekraczać

norm czasu pracy, również na art. 11 do którego, jak w poszczególnych wypadkach stwierdzono wielu się nie stosuje, mniemając, że czas sprzedaży bez zatrudnienia pracowników jest nieograniczony. Pomijanie sprawy w ten sposób sprzeciwia się stanowczo art. 2 i 11.

Uregulowanie czasu pracy w sobotę należy przeprowadzić w myśl art. 8.

Leszno, dnia 5. VII. 1920.

Soboski, Starosta.

Zachodzą coraz częściej wypadki, że stawia się budynki bez poprzedniego uzyskania konsensu. Budynki stawia się nie zważając na istniejącą ustawę budowlaną a nawet nie zwraca się uwagi na najniezbędniejsze przepisy policyj i ogniowej. Potrzebne projekty i plany sytuacyjne wykonują ludzie niefachowi, nie mający pojęcia o przepisach budowlanych.

Przez nieprzepisowe wykonania budynków wynikają niepotrzebne procesy jak i znaczne straty pieniężne dla właściciela budynku.

Rozporządzam dla tego, aby do wykonania budynków przystępowano dopiero po uprzednim uzyskaniu pozwolenia na budowanie od odpowiedniego komisarsza obwodowego (zł. magistratu) na mocy poprzedniego zbadania technicznego i architektonicznego projektów przez Państwową Inspekcję Budowlaną. Potrzebne projekty i plany sytuacyjne w pomiarach przemysłowych winny być sporządzone li tylko przez technicznie wykształconych ludzi.

Niezastosowanie się do ustaw budowlanych karać się będzie na przyszłość na mocy § 47 tychże ustaw.

Nieprzepisowe rysunki nie udzielając pozwolenia w przyszłości się odeśle. W razie budowy bez konsensu wprowadzi się ew. przymusowo budynek do stanu ustawnie przepisanego.

Poznań, dnia 1. października 1919.

Prezes Regencji

Z polecenia: Cybichowski

Powyższy odpis do wiadomości i przestrzegania.
Leszno, 28. czerwca 1920. Soboski, Starosta.

Rozporządzenie

przedmiocie oszacowania plonów w województwach Poznańskim i Pomorskim w roku 1920.

Art. 1

W województwach Poznańskim i Pomorskim zadaje się oszacowanie plonów roku 1920. Oszacowanie będzie się w następującym porządku:

- I. aż do 25 lipca oszacowanie: pszenicy (ozimej, jarej), żyta (ozimego, jarego), jęczmienia (ozimego, jarego), mieszanek wymienionych pod nr. 2 do 8 rodzaju, owsa, mieszanek różnych rodzajów zboża z owsami,
- II. aż do 15 sierpnia oszacowanie: tataraki, roślin strączkowych (grochu, bobu, fasoli [tyczkowej i piekarskiej]), wyki, bobu i bobiku, łubinu, mieszanek różnych rodzajów roślin strączkowych, także ze zbożem,
- III. do 25 września oszacowanie: ziemniaków (wczesnych, późnych), buraków cukrowych, buraków pasteryzowanych, brukwi, marchwi.

Art. 2

Oszacowanie winno nastąpić przez stwierdzenia plonu rzeczywistego z morgi dla każdej gminy z osobna.

Art. 3

Oszacowanie plonów dokonują władze miejscowe.

Art. 4

Dla badania i sprawdzenia przeprowadzonych przez władze miejscowe oszacowań należy stworzyć w każdym powiecie komisję szacunkową pod przewodnictwem starosty.

Art. 5

Członkowie komisji szacunkowych nie otrzymują za działalność żadnych pobrań. Zwraca im się jednakże wydatki oraz wynagradza świadczenia, spowodowane ich urzędowaniem.

Art. 6

Członkowie komisji szacunkowych są uprawnieni do oglądania gruntów i dokonywania próbek.

Art. 7.

Władze powiatowe winny na podstawie oszacowania plonów, przeprowadzonego podług powyższych przepisów (art. 1—4), i wyników stwierdzenia powierzchni zasiewów (przeprowadzonego na mocy rozporządzenia Ministerstwa B. Dzielnic Pruskiej z dnia 5 maja b. r.) obliczyć ogólne plony ziemioplodów poszczególnych upraw, i to osobno: 1) dla każdej gminy, 2) dla całego powiatu.

Zestawienie należy przestać, zatrzymując odpisy, do Departamentu Aprowizacji Ministerstwa B. Dzielnic Pruskiej w Poznaniu

a) co do ziemioplodów wymienionych w artykule 1 pod cyfrą I, najpóźniej do 15 sierpnia,

b) co do ziemioplodów wymienionych w artykule 1 pod cyfrą II, najpóźniej do 30 sierpnia,

c) co do ziemioplodów wymienionych w artykule 1 pod cyfrą III, najpóźniej do 10 października 1920 r.

Art. 8

Kto sprzeciwi się zwiędzaniu gruntów lub dokonywaniu próbek przez członków komisji szacunkowych (artykuł 6) podlega grzywnie do 10000 marek.

Poznań, dnia 1. lipca 1920 r.

Za Ministra.

L. Pluciński, Podsekretarz Stanu.

Szef Departamentu Aprowizacji

w. z. Dr. Drzażdżyński.

Verordnung betr. Ernteschätzung im Jahre 1920 im Województwo Poznańskie und Pomorskie.

Art. 1.

Im Województwo Poznańskie und Pomorskie wird eine Ernteschätzung für das Jahr 1920 angeordnet. Die Ernteschätzung findet in folgender Reihenfolge statt:

1) bis 25. Juli Ernteschätzung für: Weizen (Sommer- und Winterfrucht), Roggen (Sommer- und Winterfrucht), Gerste (Sommer- und Winterfrucht), Gemenge aus den unter 1—3 genannten Getreidearten, Hafer, Gemenge aus Getreide aller Art mit Hafer.

2) bis 15. August Ernteschätzung von: Buchweizen, Hülsenfrüchten (Erbsen, Peluschten, Speisebohnen [Stangen- und Buschbohnen], Wicken, Ackerbohnen [Sau- und Pferdebohnen], Lupinen, Gemenge aus Hülsenfrüchten aller Art auch mit Getreide.

3) bis 25. September Ernteschätzung von: Kartoffeln (Früh- und Spätkartoffeln), Zuckerrüben, Runkeln (Futterrüben), Kohlrüben, Mohrrüben.

Art. 2.

Die Ernteschätzung erfolgt durch Ermittlung der Durchschnittserträge vom Morgen, für jede Gemeinde besonders.

Art. 3.

Die Ernteschätzung führen die Ortsbehörden aus.

Art. 4.

Zweck Prüfung und Kontrolle der durch die Ortsbehörden durchgeführten Schätzungen ist in jedem Kreise eine Schätzungskommission unter dem Vorsitz des Starosten zu bilden.

Art. 5.

Die Mitglieder der Schätzungskommissionen sind befugt, die landwirtschaftlichen Grundstücke zu betreten und von den Früchten Handproben zu entnehmen.

Art. 7.

Die Kreisbehörden haben auf Grund der gemäß obiger Vorschriften (Art. 1—4) durchgeführten Ernteschätzung und der Ergebnisse der Ernteflächenenerhebung (zufolge Verordnung des Min. B. Dzielnic Pruskiej vom 5 Mai 1920) die Gesamternteerträge für die einzelnen Fruchtarten zu ermitteln und zwar getrennt

1. für jede Gemeinde,
2. für den ganzen Kreis.

Die Zusammenstellungen sind unter Zurückbehaltung von Abschriften dem Depart. Aprop. Min. B. Dzielnic Pruskiej in Poznań einzusenden,

a) für die in Art. 1 Ziff. 1 genannten Früchte spätestens bis zum 15. August,

b) für die in Art. 1 Ziff. 2 genannten Früchte spätestens bis zum 30. August,

c) für die in Art. 1 Ziff. 3 genannten Früchte spätestens bis zum 10. Oktober 1920.

Art. 8.

Wer sich dem Betreten der landwirtschaftlichen Grundstücke oder der Entnahme von Handproben der Früchte durch

die Mitglieder der Schätzungskommission (Art. 6) wider-
steht, wird mit Geldstrafe bis zu 10000 Mark bestraft.
Poznań, den 1. Juli 1920.

Der Chef des Departements für Volksverpflegung.
J. B.: Dr. Drzażdżyński.

Rozporządzenie o uregulowaniu granic powiatów politycznych w b. dzielnicy pruskiej.

Na mocy art. 6 ustawy z dn. 1 sierpnia 1919 r.
o tymczasowej organizacji zarządu byłej dzielnicy
pruskiej postanawiam co następuje:

Art. 1.

Części powiatów politycznych, które na mocy
traktatu pokojowego z dn. 28 czerwca 1919 r. przy-
padły Polsce, przyłączam jak niżej:

do powiatu politycznego leszczyńskiego — część
powiatu polit. wschowskiego, oraz gminy Jabłona,
Kaczkowo, Rojaczyn i obszary dworskie Jabłona i
Rojaczyn,

do powiatu politycznego rawickiego — gminy i
obszar dworski Trzebosz.

Art. 2 pp.

Art. 3.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem
ogłoszenia.

Poznań, dn. 7 czerwca 1920 r.

Minister B. Dzielnicy Pruskiej.

w z.: Polczyński.

Szef Departamentu Spraw Wewnętrznych.

Dr. Piechocki.

Zaznaczam, że gminy i obszar dworski Trzebosz
należące do powiatu leszczyńskiego przyłączone zo-
stały obecnie do powiatu rawickiego.

Leszno, 6. 7. 1920. Sobeski, Starosta.

Verfügung betreffs der Kreisverteilung des ehemals preussischen Gebietes.

Auf Grund des Verfassungsartikels vom 1. August 1919
betreffs der vorläufigen Verwaltungsorganisation des ehem.
preuß. Gebietes wird folgendes verordnet:

Art. 1.

Teile der Kreise, welche kraft des Friedensvertrages
vom 28. Juni 1919 der Republik Polen zugeteilt wurden,
ordne ich folgenden Kreisen zu:

zum Kreise Leszno: einen Teil des Kreises Graustadt
und folgende Ortschaften: Jabłona (Gabel), Kaczkowo
(Katschkou), Rojaczyn (Roniken) und die Gutsgemeinden
Jabłona und Rojaczyn;

zum Kreise Rawicz: Gemeinde und Gut Trzebosz
(Triebusch).

Art. 2 pp.

Art. 3.

Obige Verordnung tritt mit dem Tage der Veröffent-
lichung in Kraft.

Poznań, den 7. Juni 1920.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej.

w z.: Polczyński.

Szef Departamentu Spraw Wewnętrznych.

Dr. Piechocki.

Mache hiermit aufmerksam, daß die Orts- und Guts-
gemeinde Trzebosz (Triebusch), die bis jetzt zu Leszno an-
geschlossen waren, gegenwärtig dem Kreise Rawicz zu-
geteilt sind.

Leszno, den 6. 7. 1920.

Sobeski, Starosta.

Lista osób które otrzymały pozwolenie na polowanie
przez wręczenie im biletów łowieckich.

(Jahresjagdscheine.)

Nr. biletu	Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania	Ważność biletu od do
1.	Adam Mieczkowski, Drobnin	20. 9. 19 20. 9. 20
2.	Ponikiewski, Drobnin	8. 10. 19 8. 10. 20
3.	Rudolf Greiser, Osieczna	4. 9. 19 4. 9. 20
4.	Becker, Wojnowice	22. 11. 19 22. 11. 20
5.	Oltan Paulik, Nowy Belgoin	22. 11. 19 22. 11. 20
6.	Baron von Leesen, Drzczekowo	25. 11. 19 25. 11. 20

7.	Wojechiech Lawrence, Drobnin	29. 11. 19 29. 11. 20
8.	Lauger Adolf, Górzno	2. 12. 19 2. 12. 20
9.	Louis Hofmann, Radachowo	3. 12. 19 2. 12. 20
10.	Józef Cioramski, Klonówiec	13. 12. 19 12. 12. 20
11.	Jan, Poszowała, Klonówiec	12. 12. 19 12. 12. 20
12.	Greiser, Reinhold, Osieczna	15. 12. 19 14. 12. 20
13.	Ponikiewski, Byłewo	16. 12. 19 15. 12. 20
14.	Jähner Henryk, Grodzisk	24. 12. 19 21. 12. 20
15.	Schulz Rudolf, Osieczna	1. 1. 20 31. 12. 20
16.	Horst Frhr. von Leesen, Drzczekowo	2. 1. 20 31. 12. 20
17.	Glaser Bronisław, Goniembice	8. 1. 20 7. 1. 21
18.	Joachim v. Leesen, Drzczekowo	1. 1. 20 31. 12. 20
19.	Horst v. Leesen, Drzczekowo	1. 1. 20 31. 12. 20
20.	Henryk von Heydebrand, Osieczna	8. 3. 20 7. 3. 21
21.	Henryk von Heydebrand, Dobramyśl	7. 3. 20 7. 3. 21
22.	Cyriak Sawaś, Leszno	22. 5. 20 21. 5. 21
23.	Antoni Fenske, Leszno	22. 5. 20 21. 5. 21
24.	Kurt Müller, Górzno	26. 5. 20 25. 5. 21
25.	Eberhard von Leesen, Trzebina	26. 5. 20 25. 5. 21
26.	Franciszek Handke, Trzebina	26. 5. 20 25. 5. 21
27.	Stanisław Matyaszczyk, Leszno	27. 5. 20 26. 5. 21
28.	Hermann Müller, Leszno	1. 6. 20 31. 5. 21
29.	Paul Schneider, Leszno	1. 6. 20 31. 5. 21
30.	Paul Niessing, Leszno	1. 6. 20 31. 5. 21
31.	Gustav Pietsch, Osieczna	1. 6. 20 31. 5. 21
32.	Artur Hannige, Grzybowo p. Lesznom	5. 6. 20 4. 6. 21
33.	Jan Ressel, Leszno	5. 6. 20 4. 6. 21
34.	Jerzy Rasoska, Kleszczewo	5. 6. 20 4. 6. 21
35.	Edich Dieterle, Leszno	5. 6. 20 4. 6. 21
36.	Teodor Daniel, Leszno	5. 6. 20 4. 6. 21
37.	Kazimierz Kluczyński, Leszno	5. 6. 20 4. 6. 21
38.	Emmo Haaffler, Leszno	5. 6. 20 4. 6. 21
39.	Jubiler Rothe, Leszno	5. 6. 20 4. 6. 21
40.	Jan Kórnicki, Leszno	5. 6. 20 4. 6. 21
41.	Franciszek Walinski, Gronówek	5. 6. 20 4. 6. 21
42.	Wilhelm Häusler, Krzykko	5. 6. 20 4. 6. 21
43.	A. v. Gustorf, Nowy Zaków	5. 6. 20 4. 6. 21
44.	Franciszek Jagodzki, Włazakowice	5. 6. 20 4. 6. 21
45.	Konstanty Zażac, Dominice	5. 6. 20 4. 6. 21
46.	Michał Stachowski, Miastko	5. 6. 20 4. 6. 21
47.	Franciszek Czajka, Leszno	11. 6. 20 10. 6. 21
48.	Hans Hasche, Jezioriki	11. 6. 20 10. 6. 21
49.	Robert Roesler, Świętichowa	18. 6. 20 17. 6. 21
50.	Franciszek Nowakowski, Leszno	18. 6. 20 17. 6. 21
51.	Formela, Lubonia	18. 6. 20 17. 6. 21
52.	Karol Welz, Dom. Świętichowa	18. 6. 20 17. 6. 21
53.	Fritz Lübken, Dabcze	19. 6. 20 18. 6. 21
54.	H. Speckmann, Morkowice	19. 6. 20 18. 6. 21
55.	Antoni Garek, Nadolnik	21. 6. 20 20. 6. 21
56.	Maksymilian Müller, Górzno	22. 6. 20 23. 6. 21
57.	Joachim v. Loesch, Jabłona	24. 6. 20 23. 6. 21
58.	Fritz Raupmund, Jabłona	24. 6. 20 23. 6. 21
59.	August Portner, Wilkowice	27. 6. 20 26. 6. 21
60.	Bronisław Swiderski, Leszno	27. 6. 20 26. 6. 21

Leszno, dnia 2. 7. 1920.

Sobeski, Starosta

**Kto nie podpisał dotąd
Pożyczki Odrodzenia
niech ją podpisze nie-
zwłocznie.**

**Subskrypcję przyjmuje
Bank Handlowy Tow. akc.
w Poznaniu, Oddział w Lesznie
ul. Dworcowa 11, I.**

Godz. biurowe codziennie od 9—1 przed poł. i od 3—5 p.

Osiedliłem się w Lesznie

J. Ciążyński, lekarz dentysta

ul. Dworcowa 38, I.

GODZINY PRZYJĘĆ: 10—12, 3—4.

**Kontrakt najmu (Mietskontra-
kt)**

do nabycia

w Drukarni Głosu Leszczyńskiego, ul. Wolności